

ਕਿਰਖਾ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?

ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਭਜਨ ‘ਅਮੇਜ਼ਿੰਗ ਗ੍ਰੇਸ’ [ਜਿਸਦਾ ਹਿੰਦੀ/ਉਰਦੂ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਫਜ਼ਲ ਅਜੀਬ’ ਦੇ ਨਾਂਅ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ]। ਨਿਰਸੁਆਰਥ ਭਾਵ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਈਰਾ ਨਾਰਥ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੀਤ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ‘ਅਮੇਜ਼ਿੰਗ ਗ੍ਰੇਸ’ ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਦੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਇਕ ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣਗੇ।

ਤਿੰਨ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ‘ਅਮੇਜ਼ਿੰਗ ਗ੍ਰੇਸ’ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਆਦਮੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਤਾਜ਼ਗੀ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਗੀਤ ਦੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹਲੀਮ ਹੋ ਕੇ, ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੀਤ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਜੌਨ ਨਿਊਟਨ ਦੀ ਮਾਂ ਸੱਤ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿਚ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਹ ਇਕ ਮਲਾਹ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਕ ਜੰਗਲੀ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਾਸਤਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਤੁਫ਼ਾਨ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਮਲਾਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਬਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਛੱਡ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਡੁੱਬ ਰਹੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪੀ ਜੀਵਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਸਿੱਧਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ, ਉਹ ਦੁਆ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਐਨੇ ‘ਚ ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ।

ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚੇ ਨਿਊਟਨ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹਨੂੰ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਕੈਰੋਲੀਨਾ ਵਿਚ ਚਾਰਲਸਟਨ ਤਦ ਹਬਸੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗ਼ੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਇਕ ਜਹਾਜ਼ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਅਜਿਹੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਉਹਦਾ ਦਿਲ ਦਹਿਲ ਗਿਆ। ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਇਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਵਰਪੁਲ ਵਿਚ ਕਲਰਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚਰਚ ਜਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨਤਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਅਤੇ ਤਰਤਾਲੀ

ਸਾਲ ਤਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚ ਅਮੇਜ਼ਿੰਗ ਗ੍ਰੇਸ ਨਾਂਅ ਦਾ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਗੀਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

ਫਜ਼ਲ ਅਜੀਬ! ਕਿਆ ਖੁਸ਼ ਇਲਹਾਨ,
ਕਿ ਮੁਝ ਕੋ ਦੀ ਨਜਾਤ,
ਕਿ ਫੇਰੀ ਮੇਰੀ ਭਟਕੀ ਜਾਨ,
ਔਰ ਦੂਰ ਕੀ ਦਿਲ ਕੀ ਰਾਤ

ਸਿਖਾਇਆ ਉਸ ਨੇ ਮੁਝਕੋ ਡਰ,
ਔਰ ਦੀਆ ਇਤਮਿਨਾਨ,
ਸੀਰੀਨ ਥਾ ਫਜ਼ਲ ਸਰਾਸਰ
ਜਬ ਲਾਇਆ ਮੈਂ ਈਮਾਨ।

ਖੁਦਾ ਕੇ ਵਾਦੋਂ ਬੇ-ਮਿਸਾਲ
ਪਰ ਮੇਰਾ ਹੈ ਈਮਾਨ,
ਵੇਹ ਮੇਰੀ ਹੈ ਮੀਰਾਸ ਔਰ ਢਾਲ
ਔਰ ਰਹੇਗਾ ਹਰ ਆਨ।

ਜਬ ਹੋਵੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤਮਾਮ,
ਰੂਹ ਜਿਸਮ ਕਾ ਛੋੜੇ ਸਾਥ,
ਆਸਮਾਨ ਮੇਂ ਪਾਊਂਗਾ ਆਰਾਮ,
ਔਰ ਅਬਦੀ ਜਲਾਲ।'

82 ਕੁ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਜਦ ਨਿਊਟਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਨਿਊਟਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ, '‘ਭਲਾ ਕੁਫ਼ਰ ਬਕਣ ਵਾਲਾ ਬੁੱਢਾ ਅਫ਼ਰੀਕੀ ਬੋਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਏ ਜਦਕਿ ਉਹ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?’’ ਲੰਡਨ ਵਿਚ ਜਿਸ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਤੇ ਇਕ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਲਿਖਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ:

ਜੌਨ ਨਿਊਟਨ ਕਲਾਰਕ। ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਦਾ ਨਾਸਤਕ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰੀ, ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਵਿਚ ਗ਼ੁਲਾਮਾਂ ਦਾ ਸੇਵਕ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਹਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਪਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤਕ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕਿਰਪਾ ਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸ਼ਬਦ *agape* ਵਿਚ *charis* ਭਾਵ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਫਜ਼ਲ

ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਕਮਾਈ ਨਾ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਇਸਦਾ ਗ਼ਲਤ ਅਰਥ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ [‘ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ’; ਉਤਪਤ 1: 1] ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਖੁਦਾ ਮੇਰਾ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਰਚਿਆ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕ ਜੀਉਂਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਾਂ, ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਭ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾਨ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਾਹੁਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ? (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:7)। ਫੇਰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ‘ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹਾਂ’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:10)।

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸ਼ਬਦ *hesedh* ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਖੋਲ੍ਹ ਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ *hesedh* ਦਾ ਅਰਥ ‘ਝੁਕਣਾ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਰੱਖਣਾ’ ਹੈ। ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਖਿੱਝੇ ਹੋਏ, ਗੁੱਸੇਲ ਕਇਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾਲੂ, ਵਿਚਾਰ ਯੋਗ, ਝੁਕਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਵਿਅਸਤ ਖੁਦਾ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਇਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਹਰ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪਿਤਾ ਉਸ ਇਕ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਕੰਮ ਲਈ ਸੁਰਗ ਛੱਡ ਕੇ ਆ ਗਿਆ। ‘ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤਰਸ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਡਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਤਰਸ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਸਰਿਸ਼ਟ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੂੰ ਚੇਤਾ ਹੈ ਭਈ ਅਸੀਂ ਮਿੱਟੀ ਹੀ ਹਾਂ!’ (ਜ਼ਬੂਰ 103:13, 14)।

ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਉਹੀ ਹੈ, (‘ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ...’ ਮਲਾਕੀ 3:6), ਇਸ ਕਰਕੇ ਲੂਕਾ 15 ਵਿਚ ਉਜਾੜੂ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਨਾਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਾਪੀ ਪੁੱਤਰ ਵੱਲ ਦੌੜਦਾ ਹੋਇਆ ਬਾਹਾਂ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਮੈਲ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਫਟੇ ਹਾਲ, ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਆ ਰਹੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਿੱਕ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਚੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਆਇਤ 20)। ਸਖ਼ਤ ਨਿਆਂ ਕਦੇ ਝੁਕਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਝੁਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ‘ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ’ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਸਲੀਬੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਹਕੀਰ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਤਲਾਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕੀਤੀ। ‘ਹੇ ਪਿਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿਮਾ ਕਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ’ (ਲੂਕਾ 9:51; 23:34; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12:2)। ਹਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਪਲ ਕੱਟਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ 19:25-27 ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਜਣਿਆਂ ਨੇ ਕੱਟੇ ਸਨ)। ਉੱਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਆਖ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਕਲਵਰੀ ਤੇ ਖੁਦਾ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਨੇਮ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿ ਲਹੂ ਨਾਲ ਬੱਝੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਇਕ ‘ਜਗੀਰਦਾਰੀ ਸਮਝੌਤਾ’ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਓਸ ਥਾਂ ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਖੁਦਾ ਦੁਖੀ ਮਨ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ‘ਵੇਖੋ, ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਾਲਕ ਸਦਾਈਏ! ਅਤੇ ਇਹੋ

ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਵੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3: 1)।

ਸਲੀਬ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਧੋ ਲੈਣ ਕਿਉਂ ਜੋ ‘ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਾ ਆਖਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸ਼ਰਮਾਉਂਦਾ’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2: 11)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਭਾਵੇਂ ਲਾਲ ਸੁਰਖ ਰੰਗ ਦੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਮਚੀ ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਣ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮਨ ਲਾ ਕੇ ਇਹ ਗਾ ਸਕਣਗੇ:

ਯਿਸੂ ਦਾ ਅਨੋਖਾ ਰਹਿਮ,
ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਨਾਲੋਂ ਵਧਕੇ ਹੈ,
ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਉਹਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗੀ?
ਉਹਦੀ ਉਸਤਤ ਕਿੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂ?
ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਬੋਝ ਲੈ ਕੇ
ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ,
ਯਿਸੂ ਦੀ ਅਨੋਖਾ ਦਿਆ ਮੇਰੇ ਤੇ ਹੋਈ ਹੈ।
ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਨੋਖੇ ਰਹਿਮ ਨਾਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਾਂ?
ਉਹ ਤਾਂ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਨਾਲੋਂ ਡੂੰਘਾ ਹੈ,
ਉਹਦਾ ਅਨੋਖਾ ਰਹਿਮ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ,
ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ
ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧ ਕੇ,
ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵੱਡਮੁਲੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਉੱਚਿਆਂ ਕਰੋ,
ਉਹਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਹੋਵੇ।^੯

ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹੋਈ

ਮੁਕਤੀ ਕਮਾਈ?

ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਅਮਲਾਂ ਨਾਲ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਮਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰਕ ‘ਗੁਣ ਦਾ ਭੰਡਾਰ’ ਜਿੱਥੇ ‘ਪਰਗੇਟਰੀ’ ਵਿਚ ਠਹਿਰਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ, ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟਾਂ ਵਿਚ ਪੱਕੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ‘ਕਿਰਪਾ ਦਿੱਤੀ’ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਭ ਕਰਮ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ‘ਪਰ ਇਹ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਫਿਰ ਕਿਰਪਾ ਨਾ ਰਹੀ’ (ਰੋਮੀਆਂ 11: 6)।

ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ‘ਕੰਮ ਕਰਨਾ’ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2: 12)। ਪਰ ਇਕ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ‘ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰੇ ਕਰ

ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ ਕਹੋ ਭਈ ਅਸੀਂ ਨਿਕੰਮੇ ਬੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸੀ ਅਸਾਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ'' (ਲੂਕਾ 17: 10)।

ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ
ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ
ਮੇਰਾ ਜੋਸ਼ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ,
ਮੇਰੇ ਅੱਥਰੂ ਸਦਾ ਤਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਗਣ
ਸਭ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪ ਲਈ ਤੋਂਬਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ
ਮੇਰਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਹੀ।³

ਨਿਰੀ ਕਿਰਪਾ?

ਜਿੰਨੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਪੂਰਣ ਮੁਕਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਉਨੇ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖੁਦਾਈ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਈਬਲ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਨਾਸ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ’’ ਜਿਸੂ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਮਰਿਆ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 2: 9)। ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰਾ ਵਾਸਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਖੂਹ ਪੁੱਟਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਿਆਸੀ ਮਰ ਜਾਣਾ ਸੀ: ‘‘ਸਾਰਾਹ ਨੇ ਹਾਜ਼ਰਾ ਮਿਸਰਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਈ ਜਣੀ ਸੀ ਹਿੜ ਹਿੜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿੱਠਾ’’ (ਉਤਪਤ 21: 19)।

ਸਿਰਫ਼, ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ 'ਚੋਂ ਰਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤੁਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਫ਼ਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋਣਗੇ, ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਨਿਹਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭਈ ਕੋਈ ਘੁਮੰਡ ਕਰੇ’’ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 8, 9)।

ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਜਦ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮਾਂ ਅਤੇ ਕਮਾਏ ਹੋਏ ਛੁਟਕਾਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਫ਼ਖ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 3: 5-7)। ਨਾਫ਼ਰਮਾਨ ਆਦਮੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 3: 36; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5: 9)।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਪਾ?

ਕੁਝ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਐਨੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਭ ਕਿਤਾਬਾਂ ‘‘ਪ੍ਰੇਮ ਪੱਤਰ ਹੀ ਹਨ

ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।' ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਹਰ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾ (ਉਤਪਤ 18:19; ਜ਼ਬੂਰ 119:97; ਰੋਮੀਆਂ 8:2) ਪਵਿੱਤਰ, ਠੀਕ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 7:12) 'ਸ਼ਰਾ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਰਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 2:11-15)।

ਰੋਮੀਆਂ 6:14 ਅਤੇ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:18 ਵਿਚ ਜੋੜ ਰਹਿਤ 'ਸ਼ਰਾ'⁴ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਆ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ (ਯਸਾਯਾਹ 2:1-4; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:31-34; ਰੋਮੀਆਂ 3:27; 8:2; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:21; ਗਲਾਤੀਆਂ 6:2; ਯਾਕੂਬ 2:12)। ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸਿਰਫ਼ 'ਲਿਖਤ ਸ਼ਰਾ' ਆਖ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸ਼ਰਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਗਏ ਹਨ। 'ਪ੍ਰੇਮ ਸ਼ਰਾ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ' (ਰੋਮੀਆਂ 13:10; ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:14), ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 'ਲਿਖਤ ਸ਼ਰਾ' ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਇਹ ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ-ਭੋਜ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਬਣੇ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ 'ਪ੍ਰੇਮ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ।

ਤਰਕਸੰਗਤ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ-ਸਦਾਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਸਾਨ ਅਤੇ ਪੀੜ-ਰਹਿਤ ਮੌਤ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ: 'ਕੁਝ ਵੀ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ' ਜੂਲੀਅਨ ਹਕਸਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਡਾਕਟਰ ਹਾਰਵੇ ਕੋਕਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ ਵੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, 'ਜੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰ ਲਓ।' ਇਹ ਸੋਚ ਪੋਰਨੋਗ੍ਰਾਫੀ ਅਤੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰਿਆਈ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ 'ਵਿਭਚਾਰ' ਅਤੇ 'ਪਾਪ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮਿਆਮੀ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀ ਗ੍ਰੇਨਵਿੱਲ ਫ਼ਿਸ਼ਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ, 'ਸੈਕਸ ਕੋਈ ਨੈਤਿਕ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ' ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਹ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ 'ਕੀ ਇਹ ਸਮਾਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿਹਤ ਲਈ ਫ਼ਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ, ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ?' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਹਵਸ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਤਰਕ ਨਾਲ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਕ ਲਿਖਤ ਸ਼ਰਾ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਹੈ। ਖ਼ੁਦਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ, ਪਰ ਉਹਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ 'ਬੁਠਾ' ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2:4) ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਹੁਕਮ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 10:40; ਲੂਕਾ 10:16; ਯੂਹੰਨਾ 16:13)। ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਬੀਜੇ ਗਏ ਵਚਨ ਨੂੰ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 1:21); ਇਸ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਉਹ ਇਧਰ ਉਧਰ ਭਟਕਦਾ ਹੀ ਹੈ।

ਅਗਸਟਿਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਹਨ: ‘‘ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।’’ ਬਗ਼ੈਰ ਲਿਖਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਜਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਅਗਸਟਿਨ ਨੇ ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੋਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਖੁਦਾ ਲਈ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਅਖ਼ੀਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੋਚ ਮੁਤਾਬਕ, ਜੇ ਕੋਈ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਐਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪਿਆਰ ‘ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਖੁਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੀ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਸਚਮੁਚ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਉਹਦਾ ‘‘ਸਭ ਕੁਝ’’ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:11) ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ‘‘ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾ’’ ਮਰ ਗਈ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:6; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:22) ਅਤੇ ਉਹ ‘‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ’’ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ‘‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਗੁਪਤ’’ ਹੋਈ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:3)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਢੱਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ‘‘ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਤਦ ਤਕ ਬੇਚੈਨ ਹਨ ਜਦ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।’’ ਇਸ ਸਮਝ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਗੱਲ ਬੜੇ ਹੀ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਨਹੀਂ?

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮੁਫ਼ਤ ਕਿਰਪਾ ਐਨੀ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਐਨਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9 ਜਿਸ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ... ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ (‘‘ਮੰਨਣਾ’’ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *homologeō* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ = ‘‘ਉਹੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣਾ’’ ਜਾਂ ‘‘ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ’’) ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਹਾਂ।

ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਟਾਲਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ *homologeō* ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਯੂਨਾਨੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ’’ ਹੈ, ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮੱਤੀ 7:23 ਵਿਚ ਬੋਲਦਿਆਂ

ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟਾ ਅਰਥ ਸੀ, ‘ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ।’ ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਕਿ ਹਾਕਮਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ (*homologeo*) ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ 12:42 ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਿੱਕਲੇਗਾ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਰਥ ਮਸੀਹ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਵਾਂਗ (ਰੋਮੀਆਂ 10:9; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 6:12; 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:23; 4:15) ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ (ਮੱਤੀ 3:6; ਯਾਕੂਬ 5:16; 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9) ਵਾਂਗ ‘ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੰਨਣਾ’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰੇ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਮਸੀਹੀ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਬਾ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਫ਼ਜ਼ਲ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ‘ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਏ’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9) ਦਾ ਹੀ ਸਗੋਂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਬੁੱਧ ਦਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਫ਼ਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਰਹਿਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ’ (ਕਹਾਉਤਾਂ 28:13)।

ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਬਗ਼ੈਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਹਾਉਤਾਂ 28:13 ਅਤੇ 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9 ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਲੂਕਾ 11:4 ਨਾਲ ਕਿ ‘ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ’ ਵੀ ਝਗੜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਦੁਆ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਾਫ਼ੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ’ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਬੰਧ ਤਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਮਾਫ਼ੀ ਤਾਂ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ‘ਜੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਸੁਣੇ’ (ਮੱਤੀ 18:15) ਅਤੇ ‘ਜੇ ਤੋਂ ਬਾ ਕਰੇ’ (ਲੂਕਾ 17:3)। ਗ਼ਲਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ।

ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ?

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ‘ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਮਾਫ਼ੀ ‘ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਚਰਚਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੇਲੋੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ‘ਤੇ ਪਾਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਇਕ ਗੁਮਰਾਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਰੋਮੀਆਂ 4:8 ਇਕ ਮਨੁੱਖ (ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ) ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ‘ਤੇ ਉਹਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।’

ਇਸ ਭਾਈ ਨੂੰ ਰੋਮੀਆਂ 4:8 ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਪੌਲੁਸ ਜ਼ਬੂਰ 32:1, 2 ਨੂੰ ਦੁਹਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ‘ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜਿਸ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਖਿਮਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਪਾਪ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।’ ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੀ ਬਦੀ ਯਹੋਵਾਹ ਉਹਦੇ ਲੇਖੇ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਜਿਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਪਟ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਦਾਉਦ ਦੀ ਲਫ਼ਜ਼ੀ ਤਸਵੀਰ

ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸੀ (2 ਸਮੂਏਲ 12:13), ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਮਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਦ ਤਕ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ 'ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ' (2 ਸਮੂਏਲ 12:13)। 'ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦੀ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਈ' (ਜ਼ਬੂਰ 32:5)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਮੀਆਂ 4:8 ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9 ਵਿਚ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਹੈ 'ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਲੁਕੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ 'ਸਫ਼ਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ' (ਕਹਾਉਤਾਂ 28:13 ਵਾਂਗ)। ਖ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ (ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ; 1 ਯੂਹੰਨਾ 3:4) ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਕਸੂਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ।

ਸਰਨਹਾਰ ਮਨੁੱਖ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੁਜ਼ਤਾਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਐਨਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਂ ਫ਼ਜ਼ਲ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ। ਮਸੀਹੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਜ਼ਬਾਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਓਸੇ ਜਜ਼ਬਾਤਦਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਲ, ਧੂਫ਼ ਬਾਲਣ, ਸਮਲਿੰਗੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਮੁਤਾਲਿਆ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿਚ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਜ਼ਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨਾ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)।

ਜੇ ਕੋਈ ਅਨਜਾਣਪੁਣੇ ਵਿਚ ਪਾਪ ਕਰੇ? ਅਗਿਆਨਤਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਲੇਵੀਆਂ 5:17)। ਪਰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਖ਼ੁਦਾ ਧਰਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿਚ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ (ਲੂਕਾ 12:47, 48; 1 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 1:13)। ਬੁੱਧਵਾਨ ਆਦਮੀ 'ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨ' (ਯੂਹੰਨਾ 8:32) ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਖੋਜ ਕਰਕੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 17:11) ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੇਗਾ: 'ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਝੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ' (ਜ਼ਬੂਰ 19:12)। ਉਹ ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:9)।

ਸਾਰ

ਇਹ ਸਿਖਾਉਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਨਾਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ ਇਕ ਢੱਕਣਾ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਰਹਿ ਕੇ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਇਕ ਬਰਕਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਮਰੱਥਾ

ਅਤੇ ਕਵਰ ਹੈ:

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਜਬ ਕਿਰਪਾ
ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕਸੂਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੈ,
ਕਲਵਰੀ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਵਗਿਆ,
ਜਿੱਥੇ ਲੇਲੇ ਦਾ ਲਹੂ ਵਹਿਆ ਸੀ।

ਦਾਗ਼ ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ,
ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਹਦੇ ਨਾਲ ਧੋਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
ਵੇਖੋ, ਉਹ ਲਾਲ ਸੂਹੇ ਰੰਗ ਦੀ ਧਾਰ ਵਗ ਰਹੀ ਹੈ,
ਅੱਜ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਰਫ਼ ਨਾਲੋਂ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਅਜਬ, ਅਬਨਾਜ਼ੀ, ਨਿਰਾਲਾ ਫ਼ਜ਼ਲ
ਇਮਾਨਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਖਲੋਤੇ ਹੋ,
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸੇ ਘੜੀ ਫ਼ਜ਼ਲ ਪਾ ਲਓਗੇ?

ਫ਼ਜ਼ਲ, ਫ਼ਜ਼ਲ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ
ਫ਼ਜ਼ਲ ਜੋ ਮਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰੋਂ ਧੋਵੇਗਾ,
ਫ਼ਜ਼ਲ, ਫ਼ਜ਼ਲ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਫ਼ਜ਼ਲ
ਫ਼ਜ਼ਲ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ ਹੈ।⁵

ਜਿਵੇਂ ਪੈਟ ਫ਼ਲੈਨਿਗਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਸੀਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਅਸੀਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਾਂ।”

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਜੌਨ ਨਿਊਟਨ, “ਅਮੇਜ਼ਿੰਗ ਗ੍ਰੇਸ,” *ਸੌਂਗਜ਼ ਆਫ਼ ਫ਼ੇਥ ਐਂਡ ਪ੍ਰੇਜ਼*, ਸੰਕ. ਅਤੇ ਸੰਪਾ. ਆਲਟਨ ਐਚ. ਹੋਵਰਡ (ਵੈਸਟ ਮੇਨਰੋ, ਲੁਇਸਿਆਨਾ: ਹੋਵਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1994) [ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ-ਅਨੁਵਾਦਕ]।²ਹਾਰਡਰ ਲਿਲਨੈੱਸ, “ਵੰਡਰਫੁਲ ਗ੍ਰੇਸ ਆਫ਼ ਜੀਜ਼ਸ,” *ਸੌਂਗਜ਼ ਆਫ਼ ਫ਼ੇਥ ਐਂਡ ਪ੍ਰੇਜ਼*, ਸੰਕ. ਅਤੇ ਸੰਪਾ. ਆਲਟਨ ਐਚ. ਹੋਵਰਡ (ਵੈਸਟ ਮੇਨਰੋ, ਲੁਇਸਿਆਨਾ: ਹੋਵਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1994)।³ਏ. ਐਮ. ਟੋਪਲੇਡੀ, “ਰੋਕ ਆਫ਼ ਏਜ਼।” ਕਾਪੀਰਾਈਟ 1993 ਬਾਈ ਹੋਵਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., Inc. ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ। ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਰਾਖਵਾਂ।⁴“ਅਨਾਰਥਸ” ਤੋਂ ਭਾਵ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪ ਪਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।⁵ਜੂਲੀਆ ਐਚ. ਜੌਨਸਨ, “ਗ੍ਰੇਸ ਗ੍ਰੇਟਰ ਦੈਨ ਅਵਰ ਸਿਨ,” *ਸੌਂਗਜ਼ ਆਫ਼ ਫ਼ੇਥ ਐਂਡ ਪ੍ਰੇਜ਼*, ਸੰਕ. ਅਤੇ ਸੰਪਾ. ਆਲਟਨ ਐਚ. ਹੋਵਰਡ (ਵੈਸਟ ਮੇਨਰੋ, ਲੁਇਸਿਆਨਾ: ਹੋਵਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1994)।